

TRỌN GIA ĐÌNH TRỞ THÀNH TU SĨ PHANXICÔ VÀ CLARA

... Cho đầu cuộc sống hiện tại là một chọn lựa khác thường, tôi vẫn không biết phải trình bày thế nào cho chính xác can thiệp của THIÊN CHÚA vào cuộc đời tôi qua trung gian Đức Nữ Trinh Rất Thánh MARIA. Tôi chỉ quả quyết: "Câu chuyện đời tôi minh chứng hùng hồn lòng Từ Bi Vô Biên của THIÊN CHÚA và lòng nhân hậu bao la của Hiền Mẫu MARIA".

Tôi là tín hữu Công Giáo sống đạo bình thường nếu không muốn nói là quá tầm thường. Bởi lẽ, việc tôi tham dự Thánh Lễ Chúa Nhật, thỉnh

thoảng lãnh bí tích Giải Tội, chỉ đơn thuần là "giữ thể diện". Xuất thân từ trường tư thực Công Giáo do các Nữ Tu điều khiển và từng là thành viên phong trào Thanh Sinh Công, tôi luôn "hững hờ" sống đạo. Tôi sống đạo lưng chừng! Tôi lẩn xả vào cuộc vui chơi, họp mặt bạn bè, ăn mặc đúng thời trang và đi đây đi đó. Thật ra, trong thời xuân trẻ, hơn một lần tôi nghĩ đến chuyện ẩn mình trong Đan Viện kín. Nhưng khi gặp sức kháng cự của song thân tôi lùi bước và dần dần quên mất ý hướng tốt đẹp ấy!

Tôi lập gia đình với một sinh viên từng là chủ tịch phong trào Thanh Sinh Công. Thời gian đầu cuộc sống lứa đôi cả hai chúng tôi quyết định mỗi tối cùng đọc vài trang sách giúp suy gẫm hoặc lần hạt Mân Côi chung. Thói quen lành thánh ấy một sớm một chiều nhường chỗ cho nếp sống chạy theo "mốt thời đại": bạn bè, xinê, rạp hát, tiệm ăn, du hành, tậu nhà nghỉ mát ở biển v.v. Càng có nhiều, càng đòi hỏi thêm. Nhu cầu không bao giờ hết. Quay cuồng trong nếp sống điên loạn ấy, gia đình chúng tôi lìa xa Giáo Hội Công Giáo. Hai đứa con gái cũng có nếp sống "thời đại" y như cha mẹ. Chúng tranh thủ thời gian học đủ mọi môn và đua đòi khoe khoang với bè bạn.

Cho đến một ngày, tôi bỗng cảm thấy "ghê tởm" chính mình và "lợm giọng" về lối sống không có chiều sâu, vắng bóng THIÊN CHÚA, và nhất là, vắng mặt Đức MARIA, Người Mẹ mà trong thời thơ ấu tôi từng âu yếm gọi là "Hiền Mẫu Thiên Quốc".

Dịp may xuất hiện. Bất ngờ một nhóm cựu Thanh Sinh Công muốn tổ chức cuộc họp với vị Linh Mục cựu Tuyên Úy Phong Trào. Ngay lần gặp mặt đầu tiên Cha bắt ngờ đề nghị chúng tôi trở thành "Nhóm Thánh Mẫu" sống theo linh đạo của thánh Massimiliano-Maria Kolbe (1894-1941). Chúng tôi vui vẻ chấp nhận.

Thời gian tuần tự trôi qua, lòng tôi cũng dần dần hâm nóng lại tâm tình kính mến Đức Mẹ MARIA. Đôi mắt tinh thần từ từ mở rộng. Tôi phân biệt điều chính yếu với cái phụ thuộc và nhất định đổi mới bản thân cùng cuộc sống gia đình. Điều đáng nói là tôi không đơn độc trong quyết tâm hoán cải. Hiền phu tôi và hai đứa con gái cũng bước theo một chiều hướng. Mãi cho đến ngày 21-12-1985 - ngày đáng ghi vào sổ vàng - cả 4 chúng tôi cùng tuyên đọc lời dâng hiến toàn thân cho Đức Nữ Trinh MARIA Vô Nhiễm, theo văn thức của thánh Massimiliano-Maria Kolbe.

Từ đó, Đức Mẹ MARIA Vô Nhiễm trở thành Bà Chúa cuộc sống mỗi người. Hai con gái chúng tôi mẫn đại học, ra trường và ở riêng. Trong kinh nguyện, tôi âm thầm xin Đức Chúa GIÊSU chọn một trong hai ái nữ làm hiền thê Ngài trong Khiết Tâm Đức Mẹ. Thật ngạc nhiên và sung sướng biết bao, ngày mà cả hai con gái cùng đến báo cho chúng tôi biết: chúng cảm nhận tiếng Chúa kêu gọi tận hiến cho Ngài. Và ngày vừa đau thương vừa vui mừng ấy cũng đến. Ngày 2-8-1995, hai ái nữ chúng tôi chính thức gia nhập Đan Viện Kín các Nữ Tu thánh Clara.

Phần tôi, tôi dành trọn thời giờ và dâng trọn con tim nhỏ bé cho Đức Chúa GIÊSU KITÔ và Đức Mẹ MARIA. Tôi muốn chuộc lại lỗi lầm của cả một thời gian dài sống như người vô tôn giáo. Dần dần lớn mạnh trong tôi ý muốn ẩn mình nơi Đan Viện Kín. Sau khi trình bày và được sự chấp thuận của Cha Linh Hướng cũng như sự miễn

chuẩn của Các Bề Trên, tôi đem vấn đề ra bàn với phu quân. Tôi tin chắc thế nào cũng xuôi chảy, bởi lẽ, từ lâu trong trái tim chồng tôi đã nuôi dưỡng những mơ ước lành thánh.

Trọn quyết tâm từ bỏ và dâng hiến toàn thân cho THIÊN CHÚA - qua Khiết Tâm Đức Mẹ MARIA - thực hiện trong an bình. Hiện tại tôi là Nữ Tu Kín dòng thánh nữ Clara y như hai ái nữ chúng tôi. Nhưng tôi không sống cùng Đan Viện với hai ái nữ. Phu quân tôi là tu sĩ dòng thánh Phanxicô. Sống xa cách nhau nhưng cả 4 trái tim chúng tôi cùng đập một nhịp, cùng rập một tiếng ngợi khen cảm tạ THIÊN CHÚA Nhân Lành đã ghé mắt nhìn đến thân phận thấp hèn của chúng tôi.

... "Thời còn trẻ, trước khi bốn ba đây đó, tôi đã công nhiên tìm kiếm đức khôn ngoan khi dâng lời cầu nguyện. Nơi Thánh Điện, tôi hằng cầu xin, và cho đến mãn đời, tôi vẫn tìm kiếm đức khôn ngoan. Như hoa tươi nở, tựa chùm nho chín, đức khôn ngoan làm hoan hỷ lòng tôi. Chân tiến bước trên đường ngay nẻo chính, tôi dõi theo đức khôn ngoan từ thưở còn thanh xuân. Chỉ lắng tai một chút mà tôi đã hấp thụ được, và tìm thấy cho bản thân một giáo huấn dồi dào. Trong đức khôn ngoan, tôi tiến lên mãi, và tôi sẽ tôn vinh THIÊN CHÚA, Đấng đã cho tôi được khôn ngoan. Vì tôi đã cương quyết sống theo đức khôn ngoan, tôi hằng say tìm điều thiện và sẽ không xấu hổ thẹn thùng. Trong đức khôn ngoan, hồn tôi đã phấn đấu, và chuyên cần tuân giữ lề luật" (Sách Huấn Ca 51,13-19).

("Missio Mariae International", Anno VI, n.21, III Trim. 2001, trang 7-9)

Sr. Jean Berchmans Minh Nguyệt